

OBRZYCE

CZERWIEC 2005 r. Nr 4/4

bezpłatny miesięcznik informacyjny szpitala

www.psychiatria.miedzyrzecz.pl

e-mail: gazetka@psychiatria.miedzyrzecz.pl

W NUMERZE:

- ✶ o ustawie restrukturyzacyjnej
- ✶ odsłonięcie pomnika
- ✶ pielgrzymka
- ✶ laboratorium
- ✶ z przedszkola w Obrzycach
- ✶ zaproszenie na piknik
- ✶ przemoc i agresja w szkole
- ✶ powtórka z historii część 4
- ✶ rozmowa z Przewodniczącym Zarządu Stowarzyszenia „Zdrowie i Wypoczynek”

CZY WIESZ ŻE:

W szpitalu na dzień dzisiejszy przebywa 590 pacjentów na 630 łóżkach:
ZOL posiada 287 łóżek,
Oddziały Psychiatryczne -przyjęciowe -142,
Oddz. 7 (odwykowy) -42,
Oddz. 9 (gruźlica) -20,
Oddz. 10 (nerwica) -30,
Oddz. 11 (psych. -somatyczny) -25,
Oddz. 12 (neurologia) -40,
Oddz. 16A (detoksyk.) -24,
Oddz. 18 (rehabilit.) -20

W Dziale Dokumentacji i Statystyki Medycznej od września 2004 r. został wprowadzony system rozliczenia pakietu świadczeniodawcy, co zmniejszyło koszty szpitala w rozliczeniu z NFZ...

Czwartym Dyrektorem Szpitala był dr Wilhelm Knust, który sprawował tę funkcję od 1.11.1928 r. do 28.02.1931 r...

*Z okazji Waszego święta, **Dnia Dziecka**, obchodzonego jak co roku pierwszego dnia czerwca, życzymy Wam, byście nigdy nie stracili czystości spojrzenia na otaczający Was świat. Byście na zawsze pozostawili w sobie to, co sprawia, że nie potraficie przeliczać i obliczać, co się opłaca, a co nie. By na zawsze pozostała w Was ta słodka szczerość odruchów i gestów. I na koniec jeszcze: byście zawsze dziwili się temu wszystkiemu, co najzwyczajniej w świecie niegodne.*

Serdecznie zapraszamy wszystkich pracowników szpitala wraz z rodzinami na **festyn rekreacyjny**, który zamierzamy zorganizować pod szyldem naszej gazety **18 czerwca**.

W programie, który prezentujemy **na 6 stronie**, znajduje się wielki mecz piłkarski, rodzinny turniej ringo i wiele innych atrakcji.

Gdyby udało się nam spędzić miły dzień znaczyłoby to, że idea festynu to ...dobra idea.

REDAKCJA

USTAWA RESTRUKTURYZACYJNA

Z końcem kwietnia 2005 roku weszła w życie Ustawa o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej.

Zakłada ona, że restrukturyzacja finansowa zakładów będzie polegała na umorzeniu części zobowiązań publicznoprawnych. W przypadku naszego Szpitala dotyczy to składek ZUS na ubezpieczenia społeczne, w części finansowanej przez płatnika oraz na Fundusz Pracy, z wyjątkiem składek na ubezpieczenie emerytalne. Umorzeniu podlegać będzie około 22% całkowitego zadłużenia Szpitala wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych powstałego do dnia 31.12.2004. Umorzeniem objęte zostaną również zobowiązania wobec Państwowego Funduszu Osób Niepełnosprawnych.

Warunkiem umorzenia wspomnianych zobowiązań publicznoprawnych jest brak zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, składek na ubezpieczenia społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składek na ubezpieczenia zdrowotne, które będą podlegały spłacie w ratach w okresie do 24 miesięcy od dnia wydania przez organ restrukturyzacyjny decyzji o warunkach restrukturyzacji. Wynika z tego, że Szpital będzie musiał spłacić w ciągu dwóch lat 78% zobowiązań wobec ZUS z własnych środków.

Restrukturyzacja indywidualnych roszczeń pracowników zakładu wynikających z ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców, polega na zawarciu przez zakład ugody z pracownikami. Przedmiotem ugody może być rozłożenie zobowiązań zakładu wobec pracownika na raty wraz z określeniem harmonogramu ich spłaty, a także odstąpienie od naliczania odsetek od tych zobowiązań.

W celu uzyskania środków finansowych na restrukturyzację finansową, zakład może między innymi uzyskać pożyczkę ze Skarbu Państwa. Pożyczka będzie udzielana na wniosek Szpitala, w kwocie nie wyższej niż suma należności głównych, z tytułu zobowiązań, które zakład posiadał lub posiada wobec pracowników, wynikających z ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń za lata 2001 i 2002.

Mamy więc szansę uzyskania od Skarbu Państwa pożyczki w kwocie około 3.200.000 zł. Tymczasem zobowiązania naszego Szpitala wobec pracowników z tytułu ustawy „203" znacznie przekraczają tę kwotę, różnicę będziemy musieli pokryć z własnych środków finansowych.

Koszty, przychody i wynik finansowy oddziałów Szpitalnych w 2004 roku.

Oddział	*Koszty ogółem*	*Koszt osobowe*	*Przychody ogółem*	*Zysk*	*Strata*	*Liczba Osobod.*	*Koszt 1 osobod.*
Oddz. I ZOL	657 500,00	265 260,00	650 336,00		7 164,00	11 239	58,00
Oddz. II psych.-przyj.	1 041 600,00	572 932,00	576 698,00		464 902,00	8 722	119,00
Oddz. III /ZOL	786 100,00	294 543,00	720 846,00		65 254,00	12 590	62,00
Oddz. V psych-przyj.	1 091 200,00	481 375,00	707 484,00		383 716,00	10 700	101,00
Oddz. VII odwykowy	1 100 700,00	380 381,00	934 718,00		165 982,00	13 739	80,00
Oddz. VIII /ZOL	695 800,00	284 454,00	570 495,00		125 305,00	10 091	68,00
Oddz. IX gruźlica	819 500,00	364 858,00	382 417,00		437 083,00	5 566	147,00
Oddz. IX a psych.niesp.	836 300,00	415 385,00	479 965,00		356 335,00	7 259	115,00
Oddz. X nerwica	793 500,00	367 432,00	577 207,00		216 293,00	9 382	84,00
Oddz. XI psych-somat.	1 182 600,00	438 172,00	564 689,00		617 911,00	7 904	149,00
Oddz. XII neurologia	1 786 600,00	690 164,00	1 269 960,00		516 640,00	10 767	165,00
Oddz. XIII /ZOL	778 000,00	268 813,00	819 553,00	41 553,00		14 019	55,00
Oddz. XIV /ZOL	696 400,00	271 342,00	569 703,00		126 697,00	9 667	72,00
Oddz. XV /ZOL	728 600,00	258 298,00	809 553,00	80 953,00		14 168	51,00
Oddz. XVI A detoksyk.	1 127 900,00	497 902,00	789 091,00		338 809,00	8 071	139,00
Oddz. XVIB /ZOL	853 700,00	373 349,00	660 240,00		193 460,00	10 820	78,00
Oddz. XVIIA /ZOL	679 900,00	291 258,00	498 038,00		316 176,00	8 732	78,00
Oddz. XVIIB /ZOL	629 700,00	260 134,00	629 318,00		382 000,00	10 892	58,00
Oddz. XVIII rehab.	658 700,00	288 907,00	429 397,00		229 303,00	6 397	102,00
Oddz. XIX C psych.przyj.	973 700,00	493 295,00	800 977,00		172 723,00	12 114	80,00
Oddz. XX psych. -przyj.	1 131 800,00	499 155,00	794 101,00		337 699,00	12 010	94,00

SYTUACJA NA ODDZIAŁACH

Jak wynika z przedstawionej tabeli, tylko dwa oddziały XIII i XV wypracowały w roku ubiegłym zysk. Oba oddziały należą do Zakładu Opiekuńczo--Leczniczego. Prognozy na 2005 rok dla ZOL-u są bardziej optymistyczne. Spodziewamy się, że większość jego oddziałów przyniesie dochód wyższy od kosztów ich utrzymania. Znacznie gorzej przedstawia się sytuacja pozostałych oddziałów, a w szczególności oddziału psychiatryczno-ftyzjatrycznego (IX), neurologii (XII) i oddziału psychiatryczno-somatycznego (XI). Szczególną uwagę należy zwrócić na bardzo wysokie koszty osobowe (wynagrodzenia, ZUS) w tych oddziałach.

Beata Karpińska

ODSŁONIĘCIE POMNIKA OFIAR ZBRODNICZEJ EUTANAZJI

Pomnik powstał dzięki staraniom Dyrektora Władysława Biernata, przy poparciu Marka Lewandowskiego – Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich i Migracji Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp.

Początkiem tego, jak się okazało długotrwałego procesu, był dzień 29.08.2000, kiedy to Dyrektor Biernat wystosował pismo do Rady Ochrony Pamięci i Męczeństwa w Warszawie z prośbą o nadanie cmentarzowi statusu cmentarza ofiar hitlerowskiego terroru.

Początkowo czynione były starania, aby cały cmentarz został odrestaurowany ze środków Rady Ochrony Pamięci i Męczeństwa. Po kilku latach udało się uzyskać środki na budowę pomnika, usytuowanego w miejscu zbiorowej mogiły.

Koszt realizacji zadania, to kwota ok. 45.000,- zł.
Opiekę nad terenem sprawuje Urząd Miasta i Gminy Międzyrzecz.

W dniu 28 kwietnia 2005 r. nastąpiło uroczyste odsłonięcie tegoż pomnika. Organizatorem uroczystości był Urząd Wojewódzki w Gorzowie Wlkp. reprezentowany przez Wicewojewodę Lubuskiego Joannę Kasprzak – Perkę oraz Marka Lewandowskiego – Dyrektora Wydziału Spraw Obywatelskich i Migracji Urzędu Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp.

W uroczystościach udział wzięli zaproszeni goście, między innymi: Kazimierz Puchan – Starosta Międzyrzecki, Tadeusz Dubicki – Burmistrz Międzyrzecza, Barbara Affek – Bujalska z Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Aleksander Sipowicz- Dyrektor Departamentu Organizacyjno-Prawnego Urzędu Marszałkowskiego w Zielonej Górze.

Na uroczystości zaproszeni byli poprzedni dyrektorzy Szpitala, Władysław Biernat i Joachim Boche.

W uroczystości uczestniczył dyrektor Szpitala, Andrzej Kielich, pracownicy Szpitala, mieszkańcy Obrzyc, dzieci z miejscowej SP 4 oraz poczty sztandarowe wszystkich międzyrzeckich szkół, a także delegacja Rady Gminnej SLD.

Uroczystość rozpoczęła się odegraniem hymnu państwowego przez międzyrzecką orkiestrę dętą OSP pod batutą kapelmistrza Aleksandra Judka. Po przywitaniu przybyłych uczestników przez prowadzącego uroczystości, w imieniu organizatora głos zabrała Wicewojewoda J. Kasprzak- Perka. Po niej okolicznościowe przemówienie wygłosił Burmistrz Międzyrzecza – Tadeusz Dubicki. Odsłonięcia pomnika dokonały: Wicewojewoda oraz Barbara Affek – -Bujalska.

Po uroczystym odsłonięciu, pomnik poświęcił ksiądz proboszcz Andrzej Kugielski, po czym w akompaniamencie werbli złożono wieńce i kwiaty.

Uroczystość zakończyło zaproszenie gości do zwiedzenia Izby Pamięci.

Autorami pomnika, którego oficjalna nazwa brzmi **„Pomnik Ofiar Terroryzmu Hitlerowskiego”** są panowie Marek Moderau i Jan Beyga.

J. Paluch

SZPITAL JAKO MIASTO

Samodzielny Publiczny Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych zajmuje powierzchnię 53 hektarów, w tym drogi i szlaki komunikacyjne to około 3 ha, budynki i zabudowania około 4,5 ha, pozostałe to tzw. teren zielony, trawniki, parki, ogrody, przepompownia ścieków, ośrodek wypoczynkowy, stadion sportowy, kort tenisowy itp. Szpital administruje 49 budynkami, w tym 16 budynków mieszkalnych, 20 oddziałów, budynek administracji, kościół, sala gimnastyczna, prosektorium, zespół pracowni terapii zajęciowej. Pozostałe to obiekty techniczno -gospodarcze.

Na dziś, na terenie szpitala zamieszkuje 430 mieszkańców (część zajmuje mieszkania tzw. strychowe znajdujące się nad oddziałami).

Teren szpitala jest uzbrojony w sieci niezbędne do jego funkcjonowania. Są to: sieć energetyczna, wodociągowa, kanalizacyjno -deszczowa, centralnego ogrzewania, telekomunikacyjna. Powstaje sieć internetowa.

Zasilanie w energię elektryczną budynków i oświetlenia zewnętrznego odbywa się ze stacji transformatorowej będącej własnością szpitala. Całkowita długość sieci rozdzielczej energetycznej wynosi 8900 mb., natomiast długość sieci oświetleniowej wynosi 4800 mb. Na terenie szpitala zamontowane są 103 słupy oświetleniowe.

Dostarczanie wody zimnej odbywa się z własnych trzech studni głębinowych (o głębokości ponad 100 m) poprzez centralną stację uzdatniania wody, której zbiornik może pomieścić ponad 200 m^3 wody. Długość sieci wodociągowej to ponad 8000 mb. W maju tego roku zainstalowano zestaw hydroforowy celem podwyższenia ciśnienia.

Odprowadzanie ścieków z budynków następuje poprzez sieć kanalizacyjno -deszczową o łącznej długości około 9000 mb.

Z powodu nie spełniania warunków techniczno -sanitarnych szpitalna oczyszczalnia ścieków została wyłączona z eksploatacji, od 10 maja br. ścieki są odprowadzane do oczyszczalni miejskiej. Niestety będzie się to wiązało z podwyżką opłaty za odprowadzanie ścieków, tak dla mieszkańców, jak i dla szpitala.

Za sieć centralnego ogrzewania odpowiada Zakład Energetyki Cieplnej w Międzyrzeczu. Za sieć telefoniczną odpowiada Telekomunikacja Polska.

Szpital tworzy sieć internetową, do której po podłączeniu wszystkich oddziałów i komórek będą się mogli przyłączyć również mieszkańcy.

Nad całą infrastrukturą Szpitala czuwa Dział Techniczny i Gospodarczy.

Edward Wrzosek

PIELGRZYMKA DO OJCA ŚWIĘTEGO cz. 1 i 2

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczynamy drukowanie fragmentów kroniki pielgrzymki do Włoch, napisanej przez jedną z uczestniczek, panią Halinę Glińską. Pielgrzymka zorganizowana przez ówczesnego proboszcza Włodzimierza Lange i jego parafian, w dużej mierze składała się z pracowników szpitala i odbyła się w czasie 20.06.1989 – 11.07.1989r.

Dzisiaj pierwsze dwa odcinki.

1. PRZYGOTOWANIA

15 grudnia 1989 – zostało wysłane do Kurii pismo o zezwolenie na zorganizowanie pielgrzymki do Włoch

30 stycznia 1989 - otrzymujemy z Kurii pismo potwierdzające zgłoszenie naszej pielgrzymki w Episkopacie oraz zezwolenie na organizację wyjazdu. W tym też czasie krystalizuje się pierwsza lista uczestników, chętnych jest więcej niż miejsc, zamykamy listę z sześcioma miejscami rezerwowymi.

23 luty 1989 - zostaje zamówiony autokar w Warcie- Turist w Gorzowie.

25 luty – pierwsze spotkanie z kandydatami na wyjazd do Włoch. Ksiądz proboszcz przedstawia program i trasę pielgrzymki, mówi o trudzie pielgrzymowania, dzieli na grupy: liturgiczną, turystyczną i gospodarczą.

W okresie **1 marca do 29 kwietnia** zostają wypełnione wnioski wizowe, dokonano wpłat pieniężnych. Zakupiono prezenty dla gospodarzy naszych miejsc noclegowych oraz zamówiono prezent dla Ojca Świętego, była to płaskorzeźba przedstawiająca Pięciu Braci Męczenników Międzyrzeckich. Ustalono spis rzeczy niezbędnych dla każdego uczestnika pielgrzymki, załatwiono wizy pobytowe w RFN, zamówiono żywność potrzebną w czasie wyjazdu, którą „zorganizował" ksiądz proboszcz. Podzielono przygotowanie informacji o trasie poszczególnym osobom. O **RFN i Monte Cassino** – H. Glińska; o **Włoszech** ogólnie K. Ratajczak; **Udine i Imola-Bolonia** E. Sauer; **Wenecja** – M. Sawczyn, Padwa – A. Ratajczak, **Florencja, Empoli** – D. Kopacz, **Piza, Livorno** – D. Sokołowska, **Sienna, Grosseto, Neapol, Salerno, Capri, Sorento** – R. Maciejewski; **Gaeta, Tivoli** – E. Zeh**; Cita di Castello**- A. F. Mullerowie; **San Marino, Rimini** – I. J. Kadukowie**; Modena, Werona, Bolzano** – J. R. Krawcowie; **Insbruck** – J. Paluch.

5 czerwca – J. Krawiec odbiera wizy do Włoch. Ksiądz proboszcz zakupił i rozdał wszystkim śpiewniki „Radujmy się bracia".

7 czerwca – kolejne spotkanie uczestników pielgrzymki, już ostatnie przed wyjazdem. Dzielimy między siebie czynności związane z wyjazdem: a) Krawiec, Rybiccy, Zeh, Sawczyn, Piekarska, Waśkowski, Maciejewska spotykają się w piątek 16-go o godz. 17, by spakować żywność; b) Kisłowska w tym samym czasie odbiera i pakuje jajka; c) Paluch odbiera śpiwory i materace; bagaż oddajemy w poniedziałek, we wtorek 20 o godzinie 9 zbierają się wszyscy mężczyźni do załadowania autokaru. Otrzymujemy zestawy leków i opatrunków przygotowanych przez Sawczynów, J. Krawiec informuje o higienie i opiece lekarskiej.

19 czerwca godz. 9^{00} – panowie załadowują do granic wytrzymałości nasz 51 osobowy autokar, w którym podróżować będą 52 osoby. Autokar chyba z gumy, skoro udało się pomieścić tyle bagażu i osób.

19 czerwca godz. 13^{30} - wszyscy uczestniczą w nabożeństwie odprawionym przez księdza Kazimierza w intencji pielgrzymujących, on też udzielał nam błogosławieństwa i żegna wszystkich.

19 czerwca godz. 14^{00} – jak to się stało, że wszyscy pomieściliśmy się w autokarze z naszym podręcznym, niejednokrotnie zbyt dużym bagażem? Dziś już trudno w to uwierzyć ale udało się. Jedziemy!

19 czerwca godz. 16^{00} – granica Świecko – Frankfurt. Skóra cierpnie ze strachu, puszczą z zabranym prowiantem czy nie? Puścili bez kontroli.

2. POBYT W RFN

19 czerwca godz. 18^{00} – Berlin Zachodni – czekają na nas na przejściu granicznym państwo Skulimowscy. Pozostajemy w mieście kilka godzin. Jedziemy autokarem, a pan Skulimowski opowiada historię, pokazuje najciekawsze obiekty.

19 czerwca godz. 23^{00} – opuszczamy Berlin, czeka nas całonocna podróż do Kauferingu w Bawarii.

21 czerwca godz. 14^{00} – jesteśmy w Kaufering. Wita nas obiadem ks. Rudolf Sinz przyjaciel naszego proboszcza. Zmęczeni, znajdujemy jednak siły, by uczestniczyć we mszy świętej. O godzinie 19 po kolacji znaleźliśmy się na kwaterach, w prywatnych domach. Nareszcie możemy się wyspać, odpocząć po trudach całodobowej podróży.

MONACHIUM

22 czerwca – godz. 8 – msza św., punktualnie o godzinie 9 wyruszamy do Monachium, jedzie z nami ks. Rudolf Sinz. Zwiedzamy centrum miasta, a w nim słynny Marienplatz, katedrę, a także odwiedzamy grób bł. Rudolfa Mayera. Zjadamy wspaniały obiad i ruszamy do Włoch.

c.d.n.

LABORATORIUM ANALITYCZNE

Laboratorium czynne jest od poniedziałku do piątku od godz. $7^{00} – 14^{35}$

telefon: 095 742 87 47

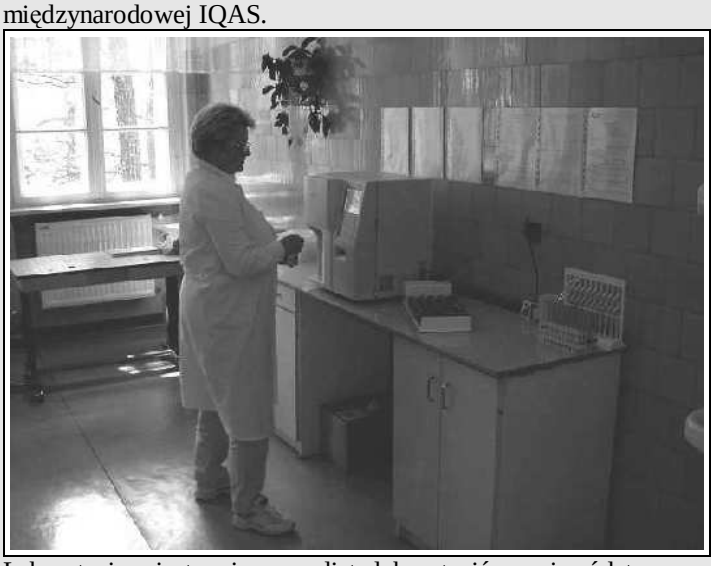
Szanowni Państwo

LABORATORIUM ANALITYCZNE wykonuje szeroki zakres badań z:

- biochemii klinicznej
- hematologii klinicznej
- analityki klinicznej
- monitorowania poziomu leków i narkotyków.

Badania wykonywane są na aparaturze renomowanych firm najnowszej generacji.
Metody badań przez nas wykonywanych cechują się wysoką czułością i specyficznością.
Laboratorium bierze udział w kontrolach jakości badań laboratoryjnych i posiada zaświadczenia z Centralnego Ośrodka Jakości Badań Laboratoryjnych w Łodzi oraz z kontroli międzynarodowej IQAS.

Laboratorium jest wpisane na listę laboratoriów województwa lubuskiego, które spełniają podstawowe standardy oraz do ewidencji laboratoriów prowadzonej przez Krajową Izbę Diagnostów Laboratoryjnych w Warszawie.
Badania laboratoryjne są wykonywane bezpłatnie dla osób posiadających skierowanie z poradni działających przy Samodzielnym Publicznym Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu:
Poradnii Zdrowia Psychicznego
Poradnii Neurologicznej
Poradnii Neurologicznej dla Dzieci
Na życzenie pacjenta badania laboratoryjne są wykonywane odpłatnie.

mgr Iwona Zubowicz

Z PRZEDSZKOLA W OBRZYCACH

Drogę do przedszkola w Obrzycach można odnaleźć łatwo. Znajduje się ono na terenie tutejszego Szpitala. Wystarczy rano przed godziną 8^{00}, skierować się w stronę, w którą podążają dzieci. Większość dzieci idzie do szkoły, pozostałe natomiast do przedszkola, które mieści się w tym samym budynku, co szkoła.

Dyrektorem przedszkola jest pani Jadwiga Stasiak, od 14 lat sprawująca swoją funkcję.

Przedszkole jest „małe” w sensie zajmowanej powierzchni, jak i też ilości dzieci. Od kilku lat liczba kandydatów do zabaw w przedszkolu utrzymuje się na tym samym poziomie. Nie brakuje miejsc i przyjmowane są wszystkie dzieci.

Celem wychowania przedszkolnego jest wspomaganie i ukierunkowywanie rozwoju dzieci zgodnie z ich wrodzonym potencjałem i możliwościami rozwojowymi. Nasze przedszkole zapewnia opiekę, wychowanie i uczenie się w atmosferze akceptacji i bezpieczeństwa oraz tworzy warunki umożliwiające dzieciom osiągnięcie dojrzałości szkolnej.

W przedszkolu organizowane są różne imprezy i uroczystości. W ostatnim roku odbyły się między innymi: uroczystości rodzinne tj. święto dziadków, jasełka; wycieczka do gorzowskiego teatru, uroczyste powitanie wiosny, zabawy i konkursy plastyczne. Co roku bierzemy udział w akcji „Sprzątanie świata”, w której po raz drugi zdobyliśmy pierwsze miejsce.

Przed nami kolejna impreza: FESTYN RODZINNY (termin: 18.06.2005), połączony z pożegnaniem dzieci odchodzących do szkoły, na który serdecznie zapraszamy wszystkie dzieci z Obrzyc wraz z rodzicami.

Maria Puślednik

WSZYSTKICH PRACOWNIKÓW WRAZ Z RODZINAMI ZAPRASZAMY NA PIKNIK

TERMIN: 18 CZERWCA GODZ. 15^{00}

W programie:

- Wielki mecz piłki nożnej o skrzynkę piwa DRUŻYNA SZPITALA kontra STRAŻ POŻARNA
- Rodzinny turniej „RINGO”
- Zabawy rzutowe dla rodzin
- Przeciąganie liny (dla zwycięzcy darmowy kufel piwa)
- Wyścig rowerowy dla dzieci wokół stadionu (chętnych prosimy o przyjazd rowerem)

Dla zwycięzców poszczególnych konkurencji przewidziane są nagrody.

Ponadto gwarantujemy liczne atrakcje, m.in.: **pieczone kiełbaski, dmuchany zamek dla najmłodszych, loterię fantową, strzelnicę.**

SERDECZNIE ZAPRASZAMY!!!

PRZEMOC I AGRESJA W SZKOLE

Przemoc, jak każde znaczące doświadczenie, odciska swój ślad w psychice dziecka, wpływając niekorzystnie na proces jego rozwoju. Źródła agresji człowieka są złożone. Na to, aby dziecko stało się sprawcą przemocy mają wpływ określone warunki jego rozwoju i sposoby wychowania go. Nie istnieje jedna konkretna przyczyna. To zwykle zespół różnych czynników decyduje o tym, że niektórzy uczniowie stosują wobec innych przemoc. Zastanawiając się nad źródłem agresji i przemocy należy wziąć pod uwagę: dom rodzinny dziecka, szkołę, wpływ grupy rówieśniczej i mediów.

Zdaniem psychologów do najważniejszych przyczyn przemocy zaliczyć możemy:

- Stosunki w rodzinie - w domach, w których panuje przemoc na porządku dziennym, zachowania takie są zupełnie naturalne, dziecko nie ma tu prawidłowych wzorów zachowań,
- Dezorientację - dzieci, którym rodzice pozostawiają zbyt dużo „luzu” lub przeciwnie – nadmiernie nimi kierują, są zagubione i nie uczą się odpowiedzialności za swoje czyny,
- Wygórowane wymagania - dzieci, od których zbyt wiele się wymaga, czują, że nie sprostają wymaganiom i przestają wierzyć we własne siły, zaniżają swoją samoocenę,
- Opuszczenie - dzieci, dla których rodzicom brak czasu, próbując wynagrodzić to cennymi upominkami lub dużymi kwotami pieniędzy, odczuwają brak poczucia bezpieczeństwa,
- Zazdrość - dzieci nieprzygotowane na pojawienie się rodzeństwa mogą poczuć się niekochane,
- Procesy chorobowe zachodzące w układzie nerwowym np. nadpobudliwość psychoruchowa.

Wszystkie zachowania agresywne bez względu na przyczynę ich powstawania są przenoszone przez dzieci i młodzież na teren szkoły i często występują w złożonych formach.

Dzieci mają potrzebę dzielenia się swoimi odczuciami i przemyśleniami. Szukają wsparcia i pomocy zarówno na terenie domu jak i szkoły, bo nie zawsze potrafią poradzić sobie w trudnych dla nich sytuacjach życiowych. Uważnie obserwujmy życie naszych dzieci. Im szybciej rozpoznamy przemoc tym łatwiej będzie ją powstrzymać. Rola wychowawcy polegać musi na budowaniu pozytywnej atmosfery, dawaniu możliwości odreagowywania emocjonalnego, wskazywaniu sukcesów nie wynikających z bycia lepszym od innych. Dlatego też bądźmy czujni i starajmy się zapewnić naszym pociechom jak najlepsze warunki rozwoju.

mgr Anita Kaczmarek – pedagog szkolny

„POWTÓRKA Z HISTORII” cz.4

We wspomnieniach dr. R. Rosenberga z 1945 r. czytamy, cytuję: „Pewnego dnia nadszedł skądś rozkaz – do wieczora zakład ma być opróżniony. Wszyscy pensjonariusze muszą znaleźć się w wiosce pielęgniarskiej. Wykonanie tego rozkazu w tak krótkim czasie było przecież niemożliwe, nie istniało zorganizowane życie zakładu… Ponieważ w zakładzie przebywało jeszcze około 1000 osób było rzeczą niezwykle trudną umieścić wszystkich w wiosce pielęgniarskiej… Umieściliśmy tam w każdym domu po 30 osób, materac przy materacu na podłodze… Obłożyliśmy jeszcze kręgielnię, budynek mieszkalny st. pielęgniarz Maahrt’a, sąsiedni dom oraz pawilon oddziału 21, który ostatecznie pozwolono nam zatrzymać”- koniec cytatu.

Dr Rosenberg zdołał u przybyłego do Obrzyc radzieckiego pułkownika prof. dr. Goldowskiego wyprosić kolejne 4 budynki szpitalne dla psychicznie chorych. Płk. Goldowski przyznał, że decyzja ewakuacji wszystkich chorych do wioski pielęgniarskiej była błędem. Dr Rosenberg wybrał z przedłożonego mu planu Szpitala budynki nr 9, 10, 19 i 20. Tak więc, łącznie z budynkiem 21 chorzy znaleźli się w pięciu pawilonach.

RADZIECKA KOMISJA PRZY SAMOCHODZIE SANITARNYM

Wspomniany płk. Goldowski przybył do Obrzyc w składzie Komisji Wojskowej prowadzącej śledztwo w sprawie zbrodni popełnionych na psychicznie chorych w Obrzycach. Znał on doskonale język niemiecki i zainteresował się osobą dr. Rosenberga. Wyraził uznanie za jego dotychczasowe zaangażowanie w Szpitalu dla dobra chorych i doprowadził do mianowania go przez Komendanta Wojennego miasta Międzyrzecz dyrektorem Szpitala w Obrzycach.

Dr Rosenberg bardzo cenił sobie współpracę z płk. Goldowskim. Jemu też dedykował swoje wspomnienia z tego okresu tytułując go „naszym dobroczyńcą”. Pozytywnie określił też stosunek większości żołnierzy rosyjskich do niemieckich chorych. Wśród pododdziałów stacjonujących przejściowo w Obrzycach znajdowały się jednak czasami i takie, które zachowywały się, jak to określił autor, „w sposób mniej kulturalny”, zwłaszcza w stosunku do kobiet.

Dr. Rosenberga zastał w Obrzycach przybyły tu w końcu maja 1945 r. z wizytacją dr Bielawski z Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego. Była to zapowiedź rychłego przejęcia Szpitala przez władze polskie. W czerwcu do szpitala przybył delegowany przez dr. Bielawskiego Józef Wieczorek, z którym dr Rosenberg współpracował aż do swojego wyjazdu w dniu 1 lipca z Rosjanami do Berlina.

1 lipca 1945 roku wspomniany Józef Wieczorek przejął Szpital od wojsk radzieckich. W tym momencie w Szpitalu przebywało 630 chorych. Z ustaleń radzieckiej komisji śledczej działającej wcześniej w Obrzycach wynika, że liczba chorych w dniu 29 stycznia 1945 r. zbliżona była do 1000. Do lipca zmarło 188 osób, pewna liczba chorych z pewnością samodzielnie opuściła Obrzyce, a pozostałą część zdolnych do pracy mężczyzn wywieźli Rosjanie.

Józef Wieczorek zaproponował poznańskim władzom samorządowym nadanie Szpitalowi nazwy „Nadobrzański Zakład Leczniczy w Międzyrzeczu”. Jednakże dopiero po przybyciu 16 sierpnia 1945 do Szpitala pierwszego lekarza – dyrektora zakładu dr. Stanisława Świerczka nazwano Szpital: „Zakład Psychiatryczny Poznańskiego Wojewódzkiego Związku Samorządowego – Obrzyce – Międzyrzecz”. Po raz pierwszy pojawiła się polska nazwa „Obrzyce”. W tym czasie Zakład („Szpital” pojawi się w oficjalnej nazwie później) w części zajęty był przez radziecki szpital wojskowy, a do połowy 1946 roku istniał tu w połowie budynków także radziecki magazyn zbożowy.

W tym miejscu wypada wspomnieć, że pierwsze podjęły pracę w Zakładzie Helena Boche, Hildegarda Boche – Nowak, Maria Fabian – Kosmowska oraz Cecylia Krzyżaniak – Szyszka. 9 lipca 1945 r. podjęli pracę: Alfons Kozik – pierwszy intendent, Franciszek Szudra – ogrodnik, Maksymilian Lajszner – pracownik biurowy i Ignacy Napierała – stróż nocny, a do końca 1945 r. następni pielęgniarze, pracownicy administracji i obsługi: Józef Ratajczak, Franciszka Wieńć, Stanisław Jankowiak, Czesława Kembłowska, Cecylia Bździel – długoletnia przełożona pielęgniarek, Stanisław Szyszka – długoletni przewodniczący Rady Zakładowej, Genowefa Tobis, Franciszek Szafrański – zapisany w pamięci wielu z nas jako twórca i długoletni komendant OSP, Stanisław Synowiec, Antoni Dziamski, Józef Nowicki, Karol Dąbrowski, Regina Piotrkowska – Dąbrowska, Feliks Pers, Szczepan Karpiewski, Stefan Błachowiak, Agnieszka Ratajczak – Gronowska (patrz poprzedni nr „Obrzyc” str. 1 – „Czy wiesz, że …”), Antoni Mikołajczak i inni.

DYREKTOR ŚWIERCZEK W OTOCZENIU WSPÓŁPRACONIKÓW

Do końca 1945 r. zatrudnienie osiągnęło liczbę 43 osób. Już w 1945 r. rozpoczęto wysyłkę transportów pacjentów narodowości niemieckiej do Niemiec. 26 października 1945 r. miało miejsce pierwsze powojenne przyjęcie chorego. Pierwszy powojenny dyrektor dr Stanisław Świerczek w swoim opisie zakładu krótko po przybyciu do Obrzyc stwierdził: „Zakład psychiatryczny należy do najpiękniejszych tego rodzaju w Polsce”. Takie samo mniemanie o Obrzycach wyrobiła sobie znaczna część mieszkańców, zarówno tych pierwszych jak i obecnych, a pobyt tu chwali sobie większość podopiecznych.

Dlatego między innymi, mimo niepewnego jutra, ludzie chcą tu mieszkać i pracować.

c.d. na następnej stronie

„POWTÓRKA Z HISTORII" cz. 4 c.d.

Rok 1945 zamyka się w Obrzycach liczbą 257 chorych, w tym 10 Polaków, pod opieką 43 osób personelu. Od 1 lipca do końca 1945 r. zmarło 363 chorych, co wymownie świadczy o ich słabej kondycji będącej wynikiem wyniszczającego traktowania w poprzednim okresie.

CMENTARZ PRZYSZPITALNY

Lata 1945 – 1946, to okres wytężonej pracy i rozwoju organizacyjnego. Readaptowane zostają zniszczone pawilony dla chorych- tworzone są miejsca dla chorych przybywających transportami do Obrzyc.

17 grudnia 1948 r. po spisaniu 15 stron protokołu zdawczo-odbiorczego Szpital zostaje przejęty przez Skarb Państwa i od 01.01.1949 r. finansowany jest przez budżet Ministerstwa Zdrowia. Stąd też zmiana nazwy na „Państwowy Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu – -Obrzycach".

W tym czasie czterystujedenastoma chorymi opiekuje się 136 osób, w tym łącznie z dwoma lekarzami, 45 osób personelu medycznego.

Z chwilą utworzenia województwa zielonogórskiego Obrzyce znalazły się w jego granicach i przeszły pod zarząd i finansowanie Wydziału Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Zielonej Górze. W czerwcu 1975 r. następuje kolejna zmiana – powstaje województwo gorzowskie, a Wojewoda Gorzowski staje się organem założycielskim Szpitala. Pod tym zarządem Szpital pozostanie do 1 stycznia 1999 r., kiedy to funkcję organu założycielskiego przejmie nowo powstałe województwo lubuskie.

Wróćmy jednak do czasów wcześniejszych. W roku 1950 liczba chorych w szpitalu doszła do 700. Działa już laboratorium szpitalne i punkt apteczny, a od 1954 r. apteka, zorganizowana przez pierwszego polskiego farmaceutę w Obrzycach mgr. Andrzeja Świderskiego.

Czynnych jest 18 pawilonów dla chorych, których liczba wzrasta do 1259. Zatrudnienie wynosi 419 osób. Rok 1955, to 1500 chorych w Obrzyckim Szpitalu, leczonych przez 12 lekarzy. Kończy się przeszło 10 letnia kadencja dyrektora dr. Świerczka. Do końca lipca 1957 r. obowiązki dyrektora pełnił lekarz Franciszek Cyrok.

DYREKTOR CYROK W TOWARZYSTWIE WSPÓŁPRACOWNIKÓW

Lata pięćdziesiąte, to okres stabilizacji i rozszerzenia usług medycznych. Powstają kolejne pracownie oraz oddział neurologiczny.

Od 1 września 1953 r. utworzono w Szpitalu stanowisko v-ce dyrektora do spraw administracyjno-finansowych, obsadzone przez Zdzisława Kurzawę. Wcześniej, bo od 1950 r. funkcjonowało stanowisko v-ce dyrektora społeczno-wychowawczego. Do końca 1954 r. oba te stanowiska funkcjonowały obok siebie. V-ce dyrektorami społeczno -wychowawczymi byli Leon Mayer (1950-1953) oraz Zenon Krygier (1953-1954).

1 sierpnia 1957 r. nowym dyrektorem Szpitala zostaje lekarz Kazimierz Borkowski.

W Szpitalu utworzono w tym czasie własną Brygadę Remontowo – Budowlaną działającą na zasadzie gospodarstwa pomocniczego, a dzięki odpowiednim nakładom państwa wykonano szereg remontów. W 1962 Szpital liczył już 26 oddziałów i 1700 chorych. Zmodernizowane zostało laboratorium i fizykoterapia, urządzono hydroterapię. Teren uzyskał nowe oświetlenie i asfaltową nawierzchnię dróg. Zakupiono nowy aparat rtg. ***c.d.n.***

Joachim Boche

A może książka...

„Podróż ludzi księgi", „Prawiek i inne czasy", „Dom dzienny, dom nocny", „Gra na wielu bębenkach". Co pozycja, to wydawniczy bestseller. Co książka, to wydarzenie artystyczne, mniejsze lub większe intelektualno -emocjonalne wyzwanie. Dzieła Olgi Tokarczuk pełne są symbiozy ze światem, a nie walki z nim, pełne zrozumienia dla głupców, choć jednocześnie niezgody dla głupoty. Psychologicznie przesycone, wydawałoby się, przekonaniem o sile dobra w walce z tym, co ciemne w nas i mroczne, są raczej hołdem oddawanym temu co nas otacza, a czego jesteśmy jedynie częścią. W każdej powieści autorki „Ostatnich historii" wyczuć możemy respekt dla

wszystkiego, co cudowne w swej prostocie i dla prostolinijności głównych bohaterów, -która tu bywa synonimem mądrości.

W żadnym momencie nie odwołuje się autorka do orientalnych fascynacji, a ich bliskość (niezamierzona?), wyczuwana jest na każdym kroku. I ta najnowsza powieść, o babce, córce i wnuczce, choć najmocniej fabularyzowana i konwencjonalna w formie, jest połączona z wcześniejszymi utworami nicią owych fascynacji.

Krytycy określili „Ostatnie historie" najsłabszą powieścią autorki „Prawieku". Być może jest tak naprawdę. Ale i tak jest to książka ...co najmniej bardzo dobra.

Rozmowa z Panem Romualdem Włodarskim – Przewodniczącym Zarządu Stowarzyszenia „ZDROWIE I WYPOCZYNEK”

E.N: Z czyjej inicjatywy powstało stowarzyszenie oraz co wpłynęło na podjęcie decyzji o utworzeniu takiego podmiotu?

R.W: Użytkownicy działek ogrodowych wydzielonych z zasobów terenu Samodzielnego Publicznego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu wyrazili chęć zorganizowania się w podmiot o osobowości prawnej, który stworzy możliwość zachowania infrastruktury strefy zieleni. W okresie przemian strukturalnych Szpitala mogło zaistnieć zagrożenie wyzbycia się terenów niezwiązanych ściśle ze statutową działalnością Szpitala, a tym samym przeznaczeniem do innego zagospodarowania. Właścicielem działki Szpitala jest Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, a więc partnerem w sprawach utrzymania istniejącej infrastruktury może być tylko podmiot z osobowością prawną i to wywołało inicjatywę powstania Stowarzyszenia „ZDROWIE I WYPOCZYNEK”.

E.W: Proszę powiedzieć, kto wchodzi w skład Zarządu Stowarzyszenia?

R.W: W skład Zarządu Stowarzyszenia wchodzą przewodniczący – Romuald Włodarski, z-ca przewodniczącego – Marian Rybicki, sekretarz – Barbara Wiza oraz czterej członkowie.

E.N: Czy Państwa działalność ma charakter społeczny ?

R.W: Stowarzyszenie ma charakter społeczny, gdyż nie mamy statusu organizacji pożytku publicznego.

E.N: Które ogródki weszły w skład stowarzyszenia i czy ich dzierżawcy chętnie przystali na propozycję wstąpienia do „Zdrowia i Wypoczynku”?

R.W: Stowarzyszenie swoją działalnością objęło całą substancję ogrodową w obrysie terenu Szpitala, z wyłączeniem działek przydomowych. Myślę, że użytkownicy ogródków bez najmniejszego oporu wstąpili do stowarzyszenia.

E.N: Być może, już po tak krótkim okresie od zawiązania się stowarzyszenia zauważalne są jakieś pozytywne tego aspekty wynikające, na przykład, z opomiarowania ogródków?

R.W:Tak. Opomiarowanie zużycia wody przez użytkowników, to pierwszy krok do uporządkowania strefy zieleni na terenie Szpitala

E.N: Dziękuję za rozmowę. Życzę pozytywnie układającej się współpracy ze Szpitalem oraz miłego wypoczynku, a przede wszystkim, działkowiczom, owocnych zbiorów.

Rozmawiała Ewa Nowak

Z HISTORYCZNEJ KLISZY i dzień dzisiejszy

OBRZYCKA KARTKA Z KALENDARZA

🕮 w czerwcu 1945 r. przybył do Obrzyc Józef Wieczorek, pielęgniarz delegowany przez PWZS w Poznaniu, który następnie 1 lipca 1945 r. przejął Szpital od wojsk radzieckich.

🕮 8 czerwca 1971 r. Obrzyce wizytowała Sejmowa Komisja Zdrowia z I sekretarzem K.W. PZPR w Zielonej Górze Mieczysławem Hebdą.

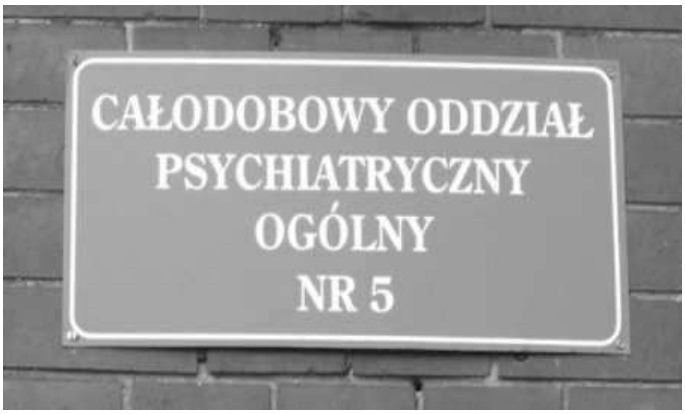
🕮 1 czerwca 1975 r. w rezultacie nowego podziału administracyjnego szpital w Obrzycach znalazł się w granicach nowo utworzonego województwa gorzowskiego.

🕮 7 czerwca 1984 r. w Zielonej Górze odbył się pogrzeb dr. Franciszka Cyroka – drugiego lekarza przybyłego do Obrzyc po II wojnie światowej.

🕮 17 czerwca 1996 r. w szpitalu odbyła się dwudniowa konferencja psychiatrów z Polski oraz Niemiec. Uczestnicy spotkania dyskutowali m.in. o reformie służby zdrowia. Niemieccy lekarze z Langenfelde i Fürstenwalde mówili o zmianach, jakie zaszły w ostatnich latach w lecznictwie psychiatrycznym na terenie b. NRD.

Od redakcji:

Serdecznie prosimy Państwa o przypominanie nam o wydarzeniach, które miały miejsce w Obrzycach na przestrzeni lat. W kolejnym numerze umieścimy te ze zdarzeń, które miały miejsce w lipcu i sierpniu.

Oddział 5 jest całodobowym, koedukacyjnym, 26-łóżkowym oddziałem ogólnopsychiatrycznym. Składa się z sześciu sal (dwie sale trzyosobowe i cztery sale pięcioosobowe). Przy każdej z sal znajduje się łazienka. Dyżurka pielęgniarska położona jest w miejscu, które umożliwia wszystkim pacjentom łatwy do niej dostęp. Wspólnym pomieszczeniem jest świetlica, wyposażona w sprzęt RTV. Tu także pacjenci otrzymują posiłki, ale również spędzają wolny czas, grając w ping-ponga, czy gry planszowe.

Chorym zapewniamy specjalistyczne badania lekarskie, psychologiczne, laboratoryjne, w razie potrzeby istnieje możliwość korzystania z dodatkowych konsultacji (chirurgicznych, ginekologicznych, stomatologicznych, laryngologicznych, okulistycznych, itp...)

Oddział posiada pracownię terapii zajęciowej, gdzie pod nadzorem instruktora terapii zajęciowej pacjenci wykonują rozmaite prace plastyczne, techniczne, relaksują się słuchając muzyki. Uczestniczą także we wszystkich proponowanych zajęciach terapeutycznych i imprezach kulturalnych odbywających się poza terenem oddziału.

W procesie leczniczo – rehabilitacyjnym pacjentów, oprócz leków, w tym leków psychotropowych, wykorzystywane są różnorodne formy oddziaływań pozafarmakologicznych tj. kinezyterapię, muzykoterapię, biblioterapię, fizykoterapię, ale również usługi pielęgnacyjne, pomoc w podstawowych sprawach życiowych, wsparcie psychologiczne, realizację potrzeb religijnych i kulturalnych. W razie potrzeby pomagamy także na poziomie edukacyjnych i terapeutycznych oddziaływań w kontaktach z rodziną i osobami bliskimi.

Co istotne, dla uzyskania optymalnych rezultatów leczniczo – rehabilitacyjnych, rozwijamy zasady społeczności terapeutycznej poprzez Samorząd Pacjentów, cotygodniowe zebrania i organizowane imprezy integrujących naszych podopiecznych.

Obsadę oddziału stanowią:

Lekarze: Roksolana Tyburska -ordynator oddziału, specjalista psychiatra, Małgorzata Korthals-Dąbrowska -specjalista psychiatra i psychiatra dzieci i młodzieży oraz Małgorzata Uznańska -lekarz medycyny

Psycholog kliniczny: mgr Elżbieta Kielnik

Pielęgniarka oddziałowa: mgr Joanna Nowaczyk

Zespół pielęgniarek dyplomowanych: Marzena Adamcewicz, Sabina Byk, Katarzyna Helwig, Kamila Idzikowska, Jódrowiak Dorota, Dorota Kudlińska, Teresa Konieczna, Ewa Łęszczak, Małgorzata Stępień, Barbara Strusińska, Izabela Szczanowicz.

Starszy instruktor terapii zajęciowej: Teresa Skołuda

Seretarka Medyczna: Teresa Szyszka

Sanitariusze medyczni: Małgorzata Tobisiak i Mirosław Cybulski

personel oddziału piątego

Pana, pani okiem

Imię i nazwisko.
Zenon Brodziński
Wiek.
52 lata
Zawód.
Elektryk
Kiedy zdecydował się pan na wybór zawodu?
Na wybór tego zawodu zdecydowałem się mając naście lat. A tak naprawdę, to mój starszy kolega umocnił mnie w wyborze i dalszej realizacji moich życiowych planów.
Dlaczego właśnie Obrzyce?
Po skończeniu szkoły moja praca zawodowa związana była z różnymi zakładami. Najgorszą bolączką były dość odległe miejsca pracy i uciążliwe dojazdy. Do Obrzyc trafiłem dzięki mojej żonie, która od kilku lat właśnie tu pracowała.
Czego brakuje, by mógł pan powiedzieć, że ten szpital to firma pana marzeń?
Szczerze mówiąc boli to, że po 37 latach pracy zmuszony jestem do podejmowania dodatkowych obowiązków, aby zapewnić sobie i swoim najbliższym w miarę godne warunki życia.
Jeśli mógłby się pan zabawić we wróżkę. Jaką widzi pan przyszłość przed naszym szpitalem?
Jestem optymistą i wierzę, że będzie lepiej, jeśli nie mnie, to może tym co po nas nastaną.
Proszę wskazać to miejsce w tutejszej okolicy, które urzekło pana niepowtarzalnym klimatem?
Kuligowo. To piękna wioska położona niedaleko Międzyrzecza. Niewątpliwym walorem jest jezioro i malownicza okolica wokół tej wioski.
Co potrafi pana pochłonąć do reszty?
Świeże powietrze, zapach drzew, wszechobecna zieleń, szelest liści i to co nastraja spokojem
Gdyby mógł pan powiedzieć coś do wszystkich, których tu pan zna lub nie, to...
Sympatykom miesięcznika „Obrzyce” życzę wszelkiej pomyślności.

Zenon Brodziński
W Szpitalu pracuje od 1989r.
Wykształcenie zawodowe elektryczne

Z.P.U. „MEBLEX”
Meble na zamówienie
ZABUDOWY BIUR
SZAFY WNĘKOWE -wolno stojące w systemach drzwi:
Przesuwane, Składane, Rozwierane
GARDEROBY
ZESTAWY MŁODZIEŻOWE
BIURKA
KOMODY
Tel./Fax. 095-741-15-13
Tel. Kom. 0 606 719 876

DOWÓZ GRATIS!
CO 10-TA PIZZA GRATIS!
PIZZERIA
MAFIA
ul. Kilińskiego 10
☎ 741 25 81
NIEDZIELA-CZWARTEK 11.00-22.00
PIĄTEK-SOBOTA 11.00-23.00

OGŁOSZENIA

MINI BAR „MIMAR”
(portiernia nr 2, przy wiosce pielęgniarskiej, obok kręgielni)
OFERUJE:
Hamburgery
Hot-dogi
Zapiekanki
Pierogi
Frytki
Lody
Napoje
Czynny Pn. – Ndz.
w godz.
$14^{00} – 19^{00}$
SERDECZNIE ZAPRASZAMY

DZIAŁ NIERUCHOMOŚCI SZPITALA

INFORMUJĘ, ŻE Z DNIEM:

1 CZERWCA 2005 r.

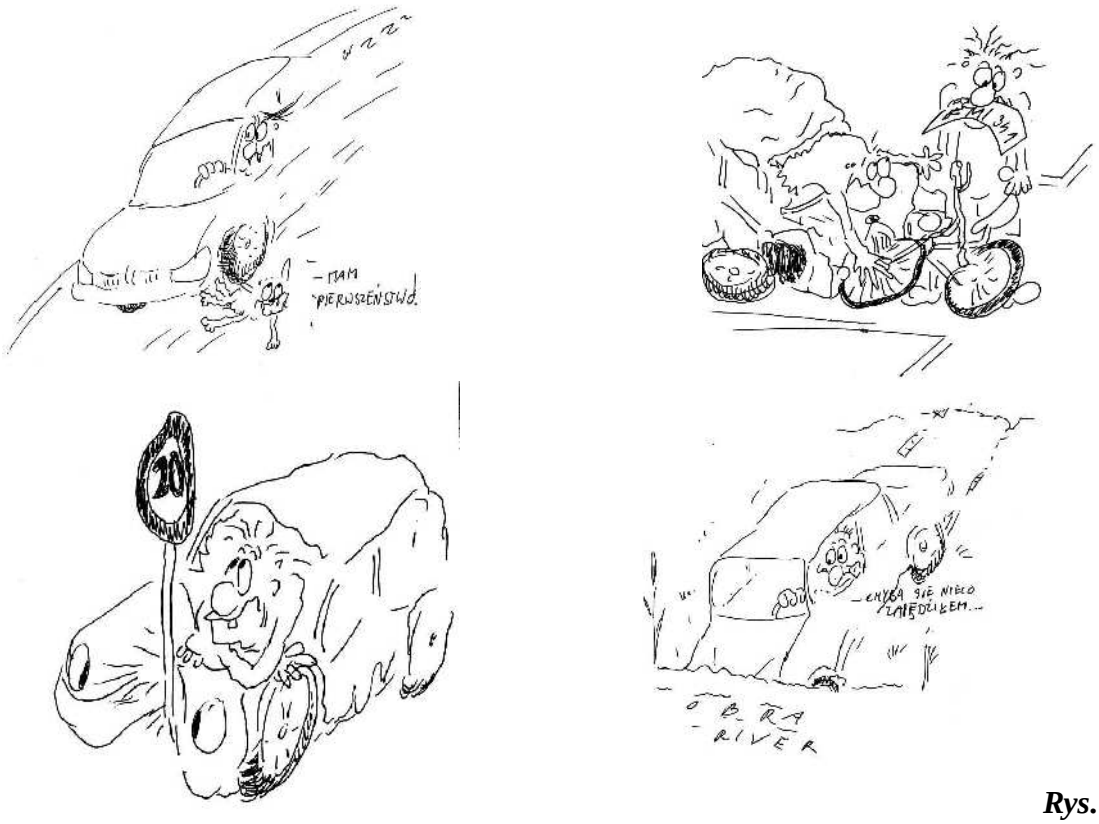
OBOWIĄZYWAĆ BĘDZIE NOWA CENA ZA OCZYSZCZANIE I ODPROWADZANIE ŚCIEKÓW W WYSOKOŚCI:

3,33 zł/m^3 (brutto)

Przypominamy, że ogłoszenia dla pracowników szpitala są darmowe. Zapraszamy więc wszystkich zainteresowanych.

SPRZEDAM
OWCZARKI COLLIE
☎ 741 22 62

NIE ZAPOMINAJ!!! W SZPITALU OBOWIĄZUJĄ TRZY PODTAWOWE ZASADY RUCHU DROGOWEGO: **PRĘDKOŚĆ 20 km/h, RUCH PRAWOSTRONNY i PIESZY MA PIERWSZEŃSTWO**

Rys. J. Grochocki

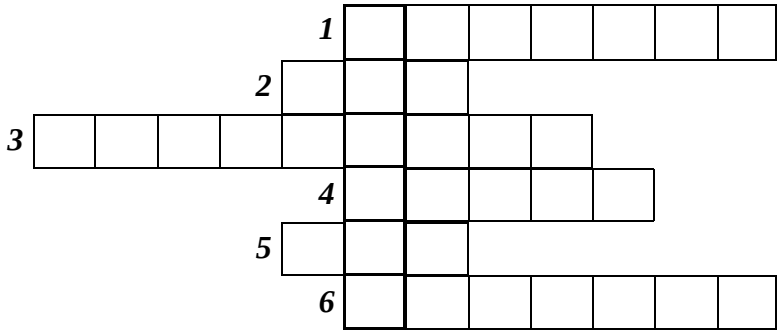
Rozwiązanie Foto-konkursu z poprzedniego numeru

Zdjęcie, które znalazło się na pierwszej stronie poprzedniego numeru „Gazety" pochodziło z roku 1980. Niestety, prawidłowa odpowiedź (podobnie jak i nieprawidłowa) nie padła. Padła natomiast koncepcja zagadek ze zdjęciami.

Po godzinach...

✍ KRZYŻÓWKA ✍

1. Onegdaj brzydki tekst, uderzający w adresata, osobę zazwyczaj powszechnie znaną.

2. Mimowolny np. na twarzy, choć gdyby dodać r przed samogłoską, dałoby to numer wręcz cyrkowy.

3. Dla tych, którzy poprzedni wieczór spędzili w sposób mało grzeczny, przeżycie dość bolesne; może kojarzyć się ze świńskim odgłosem.

4. Zwykło się mówić, że poranna kawa go daje; dla „stalowych rumaków" jest niezbędny do życia.

5. Skrót izby wyższej niż wysoka.

6. „Piąta" do niczego, ale jako podstawa dla króla całkiem w porządku i to od kilkuset lat.

STOPKA REDAKCYJNA

Redaguje zespół w składzie: Jacek Paluch, Joachim Boche, Ewa Nowak, Łukasz Paczkowski, Dariusz Nowak. Kontakt z red.: Klub Chorych, Dział Organizacji, Nadzoru i Zamówień Publicznych. Tel.: 7428 750, 7428 727, e-mail: gazetka@psychiatria.miedzyrzecz.pl, strona intern.: www.psychiatria.miedzyrzecz.pl

nakład: 300 egzemplarzy